

CIVTADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

ANY I

La Bisbal, 6 d'Abril de 1933

NUM. 51

Qui sap si el
mercat vindrà
el fessim el
dijous?

EDITORIAL

Les declaracions d'Indalecio Prieto referents a les festes del 14 d'abril, segon aniversari de la proclamació de la República, han aixecat un devassall de protestes en tots els sectors autènticament republicans. A primera vista podria semblar que la protesta de referència és filla d'un sectarisme anti-religiós, retret massa sovint per les organitzacions dretistes. Però no cal enganyar-se; les apariències, en el present cas, no compten per a res. La protesta és lògica i dimana de la fatxenderia de les dretes, que aprofiten totes les avinenteses per a mofar-se de l'esquerrisme republicà.

Ara bé; no tothom ha copsat amb exactitud el sentit de les paraules del ministre d'Obres públiques. Els variadíssims comentaris fets entorn de les mateixes, sovint esdevenen violents per l'interpretació errònia dels comentaristes.

No és cert que es suprimeixen les festes del 14 d'abril. No és cert que en lloc d'una data es celebrin en una altra data. No és cert que es prohibeixin les festes populars a l'aire lliure. El cert és que les festes duraran més d'un dia i no tindran aquell caràcter fastuós, excessivament fastuós, de l'any anterior. Naturalment, no volem ficar-nos a analitzar les raons que tindrà el Govern per obrar d'aquesta faïso. Pensem, però, en una possible topada que podria costar sang, pensem en les despeses innecessàries que produïren les festes de l'any passat i pensem, finalment, que un govern ha de vetllar per la pau i prosperitat de tota la nació i ha de procurar no fomentar les baixes passions que existeixen entre els ciutadans per la diferència d'ideologia. El govern actua per a tots els espanyols, fins per els que neguen acatament a les lleis de la República, perquè creuen en un govern superior, en un mite que diuen està per damunt de totes les persones i de totes les lleis terrenals. A aquests elements els podríem nomenar anarquistes de les altures si creguéssim que parlen de la divinitat de bona fe. Com els anarquistes, són malalts del cap i de l'ànima. Amb l'imaginació s'han creat un paradís que els uns el cerquen a la terra i els altres en l'espai i es neguen a reconèixer que en el seu pas per la terra només compten les lleis fetes pels homes, orientades a facilitar la convivència de la societat.

La restricció de les festes de l'aniversari número dos de la proclamació de la República, per part del Govern, podria creure's que és inspirada per un pla d'economies o bé com a mesura de prudència i de màxim respecte als ciutadans d'una ideologia religiosa determinada.

En un i altre cas, nosaltres considerem justa la protesta dels bons republicans perquè els elements confessionals han ensenyat les urpes així que s'han adonat de l'excessiva benignitat de la República. Coneixem un cas concret esdevingut a la nostra ciutat. Es tracta d'un clergue provocatiu, agressiu amb l'estat actual de coses, que tot seguit d'enterar-se de les manifestacions del senyor Prieto se'n va anar a unes obres en les quals treballaven obrers republicans i els va engegar sorneguerament: «Sembla que ja afluixa, la República!».

El cas d'aquest clergue no és pas isolat. En el fons les dretes són anti-republicanes i sempre que la República els allarga la ma amistosament—una amistat perfectament immerescuda—, ells contesten com els ases, a puntades de peu. El gest, massa considerat, del govern, sols pot servir perquè es faci mofa de l'actuació de la República i dels republicans, als quals ja s'ha anunciat que el domini de l'església retornava i que amb l'església no s'hi podia lluitar.

El poble vol festejar el 14 d'abril d'enguany. Cal que es facin festes perquè la República fou portada cívicament per ell i té dret a celebrar-ho. Els homes que tenen càrrecs de govern, faran bé de no oblidar que deuen els càrrecs de responsabilitat que ocupen al poble i que tothora han de servir-lo, interpretant amb exactitud els seus anhels.

Catalunya autònoma ja ha dit, per boca del Dr. Josep Dencàs, que s'havien de fer festes i lluites. El nostre Ajuntament, en la sessió de dimarts, va nomenar una comissió encarregada d'organitzar els festeigs que s'estimin procedents. Precisament per l'ambient enrarit que s'ha fet prop d'aquesta qüestió, ara és necessari que la celebració del 14 d'abril sia una cosa remarcable, si és que es vol donar satisfacció al sentir del poble republicà. Que hi pensi bé la nostra corporació municipal, que hi pensi bé el Govern de la Generalitat, que hi pensi bé el Govern de la República. El mandat del poble és ben diàfan i en una sana democràcia és el poble qui governa per mitjà del seus representants nomenats lliurement. Si el poble demana festes, se li han de donar, màxim quan al davant s'hi troben les dretes en peu de guerra, que no reconeixen concessions elegants per manca de generositat i d'humanitat.

Opinions i Comentaris

Ja n'hi ha prou

Creiem que ja ha arribat l'instant de parlar alt i clar, sobre l'espectacle que asiduament es repeteix cada vegada que es celebra una vetllada a l'Ateneu Pi i Margall. Diumenge dia 26 del mes darrer, per no ésser menys, la cosa es repetí, i les riallades incontingudes, fortes, molestoses, sonores, talment semblava com si volguessin entorpir l'esplèndid desenrotllament de l'obra d'Angel Guimerà, *Maria Rosa*.

No som pas precisament nosaltres d'aquells que tenim la dèria de volguer-se imposar a tothom, però tampoc podem tolerar que hom pertorbi els desitjos d'una majoria i aculli per tant, representacions d'obres meritíssimes, amb un brogit igualable a qualsevol ball eixordador de Carnaval.

I més cal formular aquest crit de decisiva energia, perquè mantes vegades hom riu sense sapiguer el perquè de llur inconcebible actitud; a qualsevol futesa, al més lleu moviment, a una escena interessantíssima d'un alt dramatisme, pel contrari s'acull amb una extemporània expressió de gràcia.

Si un els pregunta el perquè d'aquestes riallades, no sabran concretament que respondre. Senzillament, són degudes a aquest esperit absurd de riure perquè si, són degudes també a que potser hom no capeix clarament el significat de certes escenes i són degudes, finalment, a aquest esperit localista—nociu i perjudicial a més no poguer—que alena en el sí d'aquests ditxosos mortals que sempre tenen la rialla a flor de llavi.

Perquè digueu: és just, és natural que mentres bona part del públic segueix amb evident interès la trama d'una obra, o una escena interessant i dramàtica, hom prorrompi no sabem perquè, en una riallada forta, carregosa, absurda? No, i mil vegades no. Doncs això, és el que, no una, sinó múltiples, incomptables vegades succeeix.

Es clar que també n'és una causa principalíssima aquest esperit reclós que alena en certs éssers,

car si en aquell personatge que tant els fa riure hi veiessin una actriu o un actor professional, en lloc d'una damisella o un jove de la localitat, estem segurs que emmudirien desseguida.

No comprenen que llur actitud, francament incompreensible, molesta al públic, no capeixen que per l'aficionat que amb entusiasme formidable estudia el seu paper, aquestes riallades fora de tó deuen atacar-li els límits de la paciència més aguda?

Fins ací hem arribat; però, que d'aquesta fita aconseguida per desgràcia de tots, no pot passar-se avant. És ja hora de que s'imposi el bon sentit. Al teatre s'hi va no per riure estrepitosament, sinó per fruir d'uns instants de gaudi i plaer. Per tant el que deuriem fer és comportar-se amb més seriositat, deixant a un recó les rialles i comportar-se amb un civisme i una actitud de perfecta ciutadania.

En aquests instants ens ve a la memòria un troç d'un llibre de l'incomparable i admiradíssim Myself, referent a les persones ben aduades, en el qual ens diu que la riallada forta, incontinguda, estrepitosa, denota un barbarisme enorme i en canvi el somris àgil, maliciós, curull de picardia, prenyat de gràcia, denota bona educació, elegància, finura.

Que optin, per tant, si és que tant sensible tenen les cordes de la rialla, per aquest últim mitjà del somris. Així tan restaran satisfets ells, com el públic conscient, que per cert, no va a sentir riure, sinó a presenciar obres.

I si així no pot evitar-se aquest fet vergonyós, que ataca el bon nom de La Bisbal, i d'una faïso directa a la decència de les persones, hom deura cridar amb decissió, força i energia un *ja n'hi ha prou*, que com una forta muralla no deixi passar més avant aquesta plaga maligna de l'inconseqüència, de l'incultura potser excessivament manifestada...

EMILI VIGO VERDAGUER

Xampany Glacier

GRAN HOTEL J. SALLERAS

Avinguda de la República, 18. — LA BISBAL

Cuina insuperable - Excel·lents habitacions - Bon gust
:: La casa dels viatjants - Especialitat en banquets ::

GENERALITAT DE CATALUNYA

Subscripció pública

a títol irreductible de

30.000 obligacions de Tresoreria

venciment a tres anys

al 6 % net d'impostos presents i futurs.

(creades per llei de 22 de març de 1933)

Dia de la subscripció: dilluns, 10 abril 1933

Són de 500 ptes. nominals cadascuna, i s'emeten

a la par: 500 pessetes per obligació

Porten cupons: a 10 de juliol d'enguany i, trimestrals, següents. Reemborsables per llur valor, sense descompte, al termini fixat o abans, en les condicions que marca la llei, i admeses com efectiu per la Generalitat en els casos previstos.

OBJECTE: La marxa normal del Pressupost vigent i, d'acord amb el mateix, principalment **Obres Públiques** i llur conservació.

GARANTIA: La general de la Hisenda i el Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

CHARACTERISTIQUES: Llur categoria les fa oportunes per a esmerçament de capitals disponibles i situarà llur cotització dintre una ferma exempta d'oscil·lacions intranquil·les.

Seràn efectes públics a Catalunya i vàlides per fiances oficials i pignoracions.

CONDICIONS: L'Oficina de Deute i Emprèstits de la Generalitat admetrà ja des d'ara les subscripcions que vagin presentant-se-li, les quals seràn formalitzades per rigorós ordre, en la data fixada, però si abans arriben a cobrir la totalitat de l'emissió, la **subscripció serà declarada closa a tots els efectes** i anunciat oficialment. En tot cas, el dia de fer-se efectives a la Tresoreria de la Generalitat serà el 10 d'abril.

Exclusivament als Bans, Banquers, Agents o Corredors de Canvi i Borsa i Corredors de Comerç de tot Catalunya i Balears, degudament matriculats, els seràn reconegudes intervencions de subscripció.

LLOCS DE SUBSCRIPCIÓ (per ordre alfabètic)

A Barcelona.—Banc Comercial. Banc Hispano-Colonial. Banc Urquijo Català. Banca Arnús. Banca López-Brú. Banca Marsans. Banca Nonell. Banca Rosés. Banca Tusquets. Crèdit i Docks de Barcelona. Fills de F. Mas-Sardà. Garriga-Nogués Nevots, S. en C. Jover i Companyia. Orzaes i Gorina. Societat Anònima Arnús Garí. Soler i Torra Germans.

Banc Central. Banc de Bilbao. Banc de Biscaia. Banc Espanyol de Crèdit. Banc Espanyol del Riu de la Plata. Banc Exterior d'Espanya. Banc Hispano-Americà. Banc Saragossà. Banca López-Quesada.

Banc Alemany Translantic. Crèdit Lyonnais. International Banking Corporation. Société Générale de Banque. The Anglo-South-American Bank. The Royal Bank of Canada.

A Catalunya.—A les sucursals que hi tenen establertes, entre altres, els Bancs: Comercial de Barcelona, Hispano-Americà, Urquijo Català, Banca Arnús, el Banquers Soler i Torra Germans; Bancs Central, de Bilbao, de Biscaia i Espanyol de Crèdit.

Banca Local.—GIRONA: Costa i Bartrina, S. en C., Mateu Bonmatí i Cia. i Antoni Clarà Turón. LLIBIDA: Banca Llorens i Jordi Llorens. TARRAGONA: Banc Mercantil de Tarragona. AMPOSTA: F. i A. Escrivà. CASSÀ DE LA SELVA: Bosch i Codolà i Jubert Presas. CERVERA: Josep Cavit Llobet. FIGUERES: Banc de Figueres, Banc de Crèdit Empordanès i Perxas i Cia. GRANOLLERS: Banc de Granollers. HOSPITALET DE LLOBREGAT I MOLINS DE REI: Josep Pérez López. MANLLEU: Vidua de J. Delmuns. MANRESA: Padró Germans, i Josep Meix. MOLLERUSA: Ignasi Queral Cabeceran. OLOT: Dorca i Cia. PALAFRUGELL, PALAMOS, SANT FELIU DE GUIXOLS I TORROELLA DE MONTGRI: Banc de Palafrugell. PALAMOS: Feliu Ribera Cebra. PONS: Josep Audet Santesmases. PUIGCERDA: Banc Ceretà. REUS: Banc de Reus de Descomptes i Prèstecs i Joan i Gaietà Vilella. RIPOLL: Banca Suñer i Miquel Sargatal. SABADELL: Banc de Sabadell. SANTA COLOMA DE FARNES: Banca Mon. SEU D'URGELL: Bonaventura Rebès i Joan Fornesa. TERRASSA: Banc Comercial de Terrassa. TARREGA: Francesc Sagarra Vives. TORTOSA: Banc de Tortosa. TREMP: Josep Faidella Seix. VALLS: Banc de Valls. VJCH: Banc Nova Hispània. VILAFRANCA DEL PENADES: Banc del Penadès, i altres Bancs i Banquers.

A les Illes Balears.—MALLORCA-PALMA: Crèdit Balear. FELANITX: Banc de Felanitx. SOLLER: Banc de Sóller. MENORCA MAÓ: Banc de Menorca i Crèdit Mercantil de Menorca, i altres Bancs i Banquers.

Sermons de Quaresma

Exercicis i prédiques espirituals sistema P. Vallet al Geroglífic. (La Fosca).

CARÍSSIMS GERMANS MEUS: Després del resultat catastròfic de l'última jornada per virtut de la qual hom va posar en evidència l'esperit de llibertinatge de les vostres atrofiades consciències, em sembla serà molt difícil acabar aquest exercici sense que algun de vosaltres romangui ben lliure de culpes i pecats... (Pausa) L'excelsa bondat del nostre Sobirà, que tot ho veu i tot ho sent; la gran sabiduria del Suprem Creador, és immensament incomparable amb les demés sabiduries dels homes de la terra; la seva infalibilitat ni tant sols pot discutir se... (Pausa).

Són per tant, una de les tantes raons en que la nostra santa missió tingui una virtut tant sobrenatural i cristiana que permet el convertiment a la fè fins la d'aquells més refractaris. (Pausa).

Vergonya me'n dono que aquestes plàtiques us les tinga que fer a vosaltres, a gent que us heu passat la vida invocant a Déu pels recones de la nostra santa esglèsia, però que en realitat es veu ben clarament ha sigut com una mena d'esport espiritual pel compte que us ha tingut. (Pausa).

Per darrera vegada em plau tornar-vos a fer la reconvenció de que mediteu bé sobre les malvestats que nien en la vostra consciència i en el vostre esperit i els manifesteu en el moment que us toqui el torn. Això és l'única condició per a la vostra salvació quan passareu a major vida. (Pausa llarga).

...! Tú, d'aquell recó! Atansa't. Vina'm aquí, tros de cóniam! ¿Plores?

—Si pare. Són tantes les meves culpes i pecats, que ni tan sols jo mateix podré coordinar-les per a posar-les de manifest.

¡Ai Pare! (Llanto sobre el difunto) El mòvil principalíssim del meu acte de contrició, ha estat pel motiu de que sóc un habitual blasfem. Així mateix he blasfemat i blasfemo dels meus progenitors. Jo prou he intentat confesar-me'n però el propi confessor s'haguera burlat de mi car em coneixen de sobres... i m'haguessin absolt com sempre han fet. Ells bé prou saben que amb mi no hi ha res a fer. Soc incorregible.

Per aquest motiu he vingut aci per descarregar tot el llast (que no m'ofega) perquè la vostra reverència em doni tots aquells consells que calguin i totes les penitències per a la salvació de la meua ennegrida ànima que jo mateix crec que no té salvació malgrat tots els exercicis espirituals i morals que es celebren o es puguin celebrar.

Si creu convenient, reverent senyor, també l'assabentaré de quantes coses d'ordre polític en les quals intervinc, i així veurà en el transcurs de la meua vida un poupurri que ni Déu es capaç, ni jo mateix, de resoldre.

—Fray Pepet, encarregueu-vos d'aquest poca pena. A vos us el deixo per a la pròxima bugada. A veure si farem net.

—Quina és la vostra gràcia?

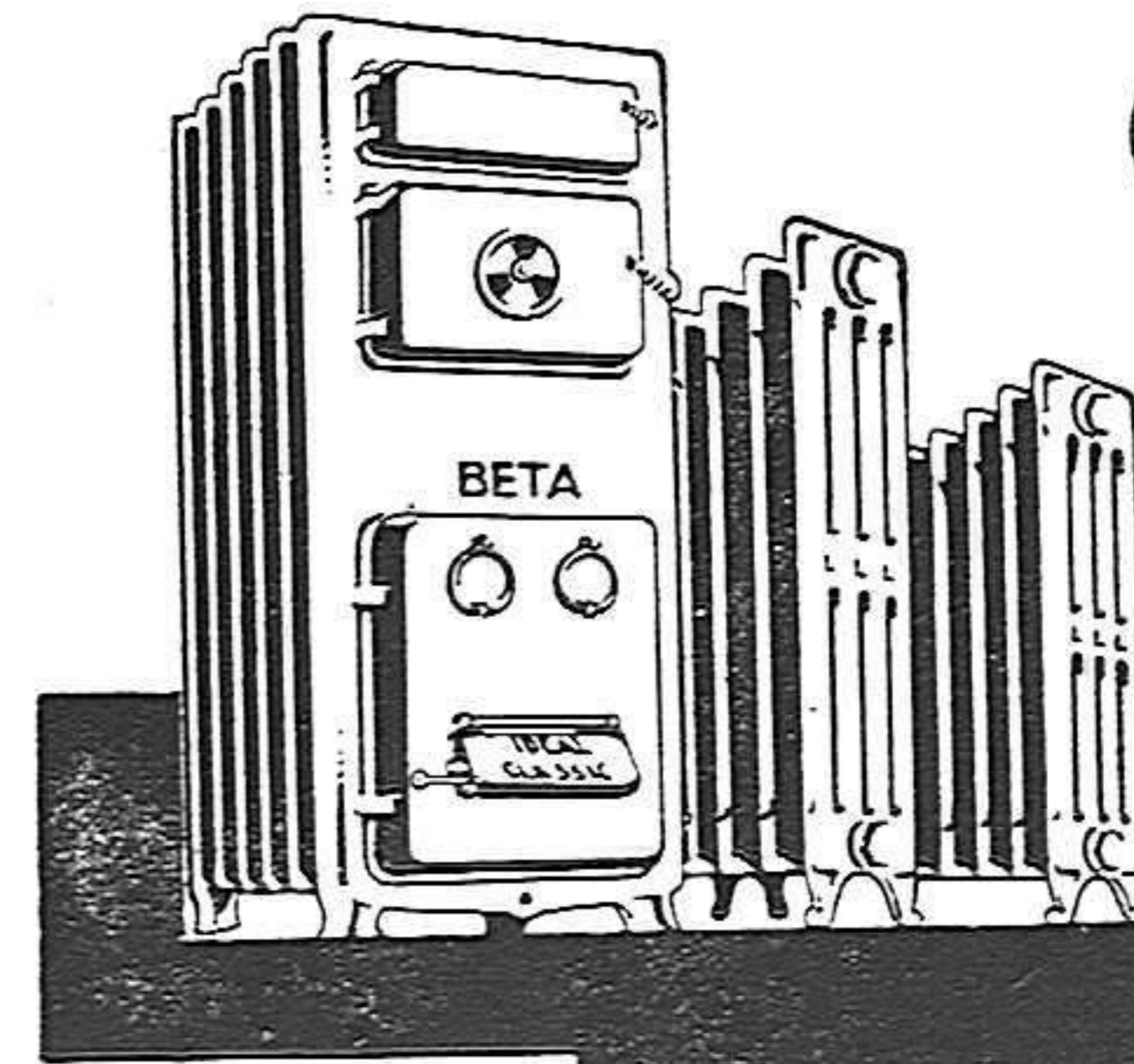
—Em dic Jaume, però a casa i totes les amistats em diuen Jaime. Creieu Fray Pepet que s'em podrà absoldre?

—Veurem.

EGO SUM

La Calefacció

IDEAL CLASSIC

suprime el frío y la humedad económicamente

ANICET TERRADELLES

Diputat Caimó, 3

LA BISBAL

Folletos y presupuestos gratis

FLECA

RODÀ

ESMERADA ELABORACIÓ DE TOTA CLASSE DE PA.

PA INTEGRAL

Les deliciosos

Coques de greixons "RODÀ"

A 1 i a 1'50 ptes. — Mides extraordinàries per encàrrecs.

Auto DONET 7-9 H.P.

PATENT MINIMA

Propi per a carretera i camins trencats. — A BON PREU.

Dirigir-se a **Santiago Gou-La Bisbal**

De Verges

En defensa d'un cas de justícia

Diumenge passat va congregar-se una manifestació molt nombrosa de veïns d'aquesta vila, a la Plaça de la República, dirigint-se després al saló de sessions de l'Ajuntament per a protestar contra l'augment de tarifes de la llum elèctrica que té presentades el representant de la Societat «Hidro Elèctrica de l'Empordà» a n'aquesta, en Josep Grau Lloberas, veí de Jafre.

Quina satisfacció, al veure que per primera vegada el poble pot dir-se que unànimement, va donar proves d'un principi de reivindicació, per defensar els seus interessos.

Oh veïns de Verges! No és possible que vosaltres us imagineu el que ha passat amb l'assumpte de la llum elèctrica.

A l'any 1925, les tarifes del fluid elèctric per el consum particular que regien a n'aquesta, varen ésser augmentades. D'on va sortir aquest augment? Qui va ésser que va autoritzar-lo?

Durant aquests anys, hi ha qui sempre ha consentit que nosaltres fóssim explotats.

Alguns veïns encara després de tot l'ocorregut, aplaudeixen aquest fet vergonyós i altres llencen paraules grolleres, manifestant que els que hem iniciat aquesta campanya, som uns homes pertorbadors i a tots els llocs, públicament, diuen que no serà possible que nosaltres arreglem res.

Tots els que tenen aquest criteri tan mal interpretat, cal suposar que gaudien d'algún benefici amb la llum elèctrica, i ara no tindran més que donar-se per vençuts.

Si no és aixís, perquè no aplaudeixen i aproven la gestió que estem portant a cap?

És públic, que els que dubten més amb l'arrenjament d'aquest afer, en algunes ocasions varen atrevir-se a fer operacions estranyes en els seus comptadors, qual cas va comentar-se molt.

En quant a aquells que diuen certes paraules grolleres, tinc proves per demostrar-los-hi que som homes pacífics i als altres, per anticipat, dec dir-los-hi que acollint-nos amb la llei, triomfarem passi el que passi.

Des de l'any 1929, que sempre he tingut el mateix criteri i en les eleccions de Consellers celebrades el dia 12 d'abril de l'any 1931, hi va haver qui va prometre'm que arreglarien aquesta qüestió, que després una vegada ja en el consistori, al recordar-li, va girar-me l'esquena.

És necessari que n'estigui assabentat tot el poble d'aquells que claudiquen i de més a més, hi va haver qui en certa ocasió va rebre alguna comunicació de les tarifes que havien de pagar i se les va posar a la butxaca.

Avui tinc verdadera confiança amb els homes que dirigeixen els alts poders.

En altres èpoques, lo que valia més eren les pessetes, però avui, solament amb els nostres homes, per sobre de tot hi val aquella paraula coneguda per JUSTICIA.

Tots els veïns que no dubteu, penseu per un moment quins són els pertorbadors i veureu si som aquells que demostrem voler arrenjar una qüestió legal treballant per l'interés de tot el nostre poble, o si són els pertorbadors, els que diuen aquelles paraules tan poc encertades, els quals durant molts anys han vingut tolerant que s'en emportessin les pessetes ilegals de les nostres llars.

Del fet que ha ocorregut no en podem donar tota la culpa a En Serra, pui xque ell podia demanar «l'oro i el moro» i també li podien concedir.

Ha arribat l'hora de defensar als explotats.

Imaginem-nos que les úniques tarifes aprovades, són les que a continuació van detallades les quals són a 50, 40, i 35 cèntims el kilovat, segons el número de kilovats consumits.

Volen una demostració més clara aquells que solament parlen sense tò ni só?

Els que no dubteu tingueu confiança que hem vençut.

Amb veu alta podem pronunciar abaix els explotadors que apliquen procediments ilegals!

SALVI BACH

Per què sóc 'maketòfil'?

(Vegi's CIUTADANIA del 16 de Març)

Sóc «maketòfil» per una natural reacció contra el «xovinisme» ridícul de molts nacionalistes bascos, que es creuen ésser superiors als demés espanyols.

(Ara, apart i abans de tot, caldria fer una observació. Podríem preguntar: —Quins, són els veritables bascos? Els qui es diuen Pérez o López i treballen per l'engrandiment i prosperitat d'Euzkadi? O els que es diuen Gojeascoechea o Arrizabalaga i volen convertir el país basc en una sucursal de Roma, per fer-nos tornar a l'Edat Mitjana pri-

mer, i a les «cavernes» dels temps prehistòrics després? Que cada u hi respongui com li sembli).

Superioritat de la raça basca! N'hi ha d'intel·ligents i n'hi ha de ximplés. De treballadors i de ganduls. Com a tot arreu.

Els catalans també n'estem una mica envanits del nostre prestigi. A propòsit d'això recordo unes paraules del notable humorista i filòsof, en Francesc Pujols: «—Arribarà dia —deia—en que tot català, pel sol fet d'ésser-ne, es trobarà les portes obertes a tot arreu. Quan algú de nosaltres vagi a conèixer món li diràn, molt amablement: —Sòu català? Ah! Aleshores «ho teniu tot pagat».

El bó del cas és que molts s'ho creuen de bona fé. Doncs bé: als bascos els passa una cosa semblant. Però jo m'atreveixo a dir una cosa: Que si alguna superioritat tenen no es pas degut a la raça, sinó a les circumstàncies. Mentres que els «Maketos» han treballat al port, s'han estripat la pell a les mines i s'han cremat les espatlles als forns, els d'aquí han tingut els càrrecs de privilegi—no em refereixo als càrrecs oficials, que no tenen res que veure amb el que jo vull dir, per bé que aquí és on es troben, precisament, els arguments per combatre la meva maketofilia—que han anat guardant-se de pares a fills.

Que em perdonin els catalanistes integrals als quals poden haver molestet aquestes ratlles, si és que s'han pres la molèstia de llegir-les. Són opinions purament personals i no pretenc convèncer a ningú. De totes maneres, insisteixo. Per les raons exposades, i per moltes d'altres soc maketòfil.

Superioritat de la raça? Ximpleries!

F. CANYÀ

Bilbao, març de 1933.

NOVES

En virtut d'una denúncia formulada per una tribu de nòmades acampats a Banyoles, motivada pels mals tractes d'un gitano nomenat Indaleci Cortez a una altra família del mateix campament, sobre un possible homicidi portat a cap en el pont del Riu Sec, del terme Municipal de Corsà, divendres passat varen ésser conduïts l'esmentat individu junt amb la seva companya in-

gressant en els calabossos d'aquest partit.

Diumenge va ésser practicat un reconeixement en el lloc assenyalat pels nòmades denunciants, amb el resultat conforme a la denúncia. Com a conseqüència de les activitats del Jutjat d'Instrucció s'han fet detencions d'altres gitans, i es té la convicció que és qüestió de pocs dies posar en clar l'homicidi de referència.

L'acte d'exumació fou presenciat per centenars de persones dels termes municipals veïns, i hom vegé com un acte tant inhumà solament poden portar-lo a terme persones que hagin viscut, sempre, al marge de la llei.

La troballa macabra fou dipositada en una urna amb tot el respecte, siguent dipositada en l'audiència del Jutjat d'Instrucció pels efectes de l'acleariment del crim comès farà uns tres anys, i la víctima del qual fou una dona que es trobava a la tribu aquesta.

La mestressa Srta. Teresa Gauran de Forner, i els mestres Srs. Miquel Vidal Ferrer i Josep Rovira Munté, de les Escoles Nacionals d'aquesta ciutat, han estat nomenats per a ocupar uns llocs en les Escoles del Patronat de Barcelona.

Al felicitar a tots, volguts amics nostres, no podem menys que lamentar, però, la seva marxa per la tasca eficient portada a cap entre els nostres escolars, apart de la simpatia que s'havien ben captat de tothom.

Dijous fou tornat a capturar En Manuel Pascual Aran, per la Guàrdia Civil de Sant Feliu de Guixols, el qual s'havia fet escàpol de la presó d'aquesta, el dilluns de la darrera setmana. S'ha pogut comprovar, però, que aquest individu no havia donat el seu veritable nom puix que s'ha presentat al Jutjat de Guàrdia de Barcelona el veritable Manuel Pascual, qui ha denunciat que se li havia robat la cartera i el títol de xòfer. El detingut, a l'ésser desmentit ha donat un altre nom, el de Jacint Femés Diegues, potser ja disposat a canviar-lo novament, s'hi una altra vegada és provat el seu cinisme.

Carles Casademunt Odontòleg

CONSULTA—Divendres: de 10 a 3.

PLAÇA CONSTITUCIÓ, 2

LLEGUMS - CUIITS

A Barcelona es ven tenda molt ben situada amb material de cuina de primera qualitat; dona prou per a treure gastos, mantenir-se família i ahorrar de 500 a 750 ptes. mensuals.—Se donarà a prova.—Condicions de pagament si la persona és solventa

Per a informes, dirigir-se a Joaquim Pairet-G. Calonge, 76-La Bisbal

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.

La Bisbal trimestre. . . 250 ptes
Fora, trimestre . . . 300 »
Estranger, trimestre . . . 400 »

PER A ANUNCIS
DEMANI'S LA TERIFA

CIVTADANIA

Redacció i Administració

Avinguda de la República
entressol

IMPREMTA
Carrer de Pi i Margall núm. 20

¡Radioyentes!

El Jefe de Telégrafos de esta ciudad, recuerda a todos los poseedores de aparatos de radio receptor, de La Bisbal y su radio, que la Dirección General de Telecomunicación ha prorrogado el plazo de adquisición de licencias hasta el día 30 de Abril inclusive, pasado este plazo tendrán un recargo de un 50 %, a excepción de los aparatos de nueva adquisición, para cuyo fin deberán presentar un certificado de la casa que se lo haya vendido.

No olviden que en la Oficina de Telégrafos, Pl. Constitución 17, se les facilitará la mencionada licencia.

Proximament! Inauguració del Exprés Bar d'Agustí Bussot

Avinguda República, 15

MUNTAT AMB GUST MODERN
SERVEI ESMERADISSIM.

ESPECTACLES

Teatre Principal

Diumenge passat a la tarda, la Societat coral «Els Rossinyols de les Gabarres» dona una nova representació, continuadora de les que amb força èxit ve donant.

Posaren en escena «Entre espasa i paret» i «El Sant de l'Amo». A més cantaren algunes peces corals, interpretades amb la justesa habitual.

Per diumenge vinent tenen anunciades les representacions de «Dorm» i «El Sant de l'Amo», les dues presentades ja amb força encert.

L'Escut Emporità

Diumenge passat, a la nit, tingué lloc en el saló d'espectacles d'aquesta entitat, la presentació de la novella secció dramàtica *Juventut* de Torroella de Montgrí, amb l'estrena de la comèdia en 3 actes, original del culte escriptor Sr. Josep Castells d'aquella localitat, titulada *Hotel número 1*. Amablement invitats per l'autor, tinguérem el gust d'assistir-hi.

L'obra, com ja indica el seu títol, té per escenari un dels hotels bastits amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona, i l'argument de caire pel·luclesc basat en una genial i encertada mixtificació en el qual es presenten les dificultats que passa la nevoda d'un acabalat industrial americà, per fer-se passar davant d'aquest, que ha vingut a visitar el certamen barceloní, per un seu germà mort, porta una sèrie de situacions equívocues i xocants, arribant, en molts moments, a assolir

un humorisme de la millor classe. El diàleg planer, sense enfarfigs inútils, és d'una senzillesa remarcable, i el moviment dels personatges jugat amb força encert. En conjunt, l'obra resulta ben atractiva i molt més entretinguda que d'altres, que ens són presentades a base d'elogis, dignes de millor objectiu.

L'interpretació bona, puix que solament notarem en la declamació d'alguns una certa recitació, lo qual hem de creure que desapareixerà en absolut quan hagin portat a cap algunes representacions, ja que conjuntment i personalment la seva actuació fou ben encertada, lo qual demostra que si segueixen en la seva afició, obtindran dintre poc, un conjunt ben remarcable. La Srta. F. Janoher de la secció dramàtica d'aquesta societat local, desenrotlla el rol de *Trinitat* amb la mestria ja habitual en ella. La Srta. J. Vinyes en el paper de *Neus*, hi reeixí amb una senzillesa encantadora, i la Srta. R. Negre interpretà amb molta naturalitat el paper de *Virginia*. La Srta. S. Cristòfol aconseguí una bona actuació en *Blanca* i la breu intervenció de la Srta. J. Iglésies en el rol de *Miss*, ben encertada. La Srta. P. Iglésies junt amb la Srta. J. Vert, molt compenetrats en la interpretació de *Prisca* i *Rogat*. El Sr. Mas jugà el paper de *Benet* amb una mestria d'actor professional, i molt bé els Srs. S. Bou i J. Garriga, en els seus papers de *Lluís* i *Àngel*. El Sr. J. Hospital provocà contínuament la riada del públic en la interpretació *Pauet*, i amb força encert es desenvoluparen en els rols de *Cambret* i *Àngel* els Srs. P. Negre i J. Vilella.

Cal remarcar la perspectiva de l'Exposició que apareix al final de l'obra, de la qual n'és autor el conegut artista Sr. J. M. Mascort.

El nombrós públic que hi assistí aplaudí entusiàsticament als actors al final de cada acte, i a l'acabar reclamà a escena al Sr. Castells, al qual feu objecte d'una forta ovació.

A les moltes i justes felicitacions que reberen tots, autors, actrius i actors, hi juntem ben sincerament la nostra i molt ens plauria de poder-los tornar aplaudir novament en una altra presentació d'autèntic i genuí teatre torroellenc.

AJUNTAMENT

Sessió de primera convocatòria celebrada per la Corporació municipal el dia 4 d'abril sota la presidència del batlle senyor Pere Lloberas, amb assistència de tots els senyors regidors.

Es llegida i aprovada l'acte de l'anterior.

DESPATX ORDINARI

Es dona compte de l'estat comparatiu de la recaptació d'arbitris del

mes de març en comparació amb el de 1932, donant el resultat de 2072'50 pessetes recaudades en més.

S'aprova una relació de comptes de particulars que excendeixen a ptes. 4225'24. A proposta del senyor Sala queda damunt la taula un del contractista Joan Saballs per examinar-lo novament.

També s'aprova la contractació signada per l'Alcalde i el senyor Modorrell sobre pavimentació i asfaltat d'alguns carrers.

La Presidència assabenta al Consistori del nomenament del veí senyor Josep Carles com ajudant de la parada de sementals, quines condicions de contractació han sigut aprovades per unanimitat.

Per unanimitat la Corporació acorda els nomenaments dels senyors Carré, Canta i Lloberas, representants de les minories consistorials, a l'objecte de que procedixin a l'organització dels festeigs populars per el dia 14 d'abril per a commemorar el segon Cap d'any de la proclamació de la República.

La presidència posa de relleu els grans projectes de la Caixa d'Estalvis consistents en establir una Biblioteca popular per a la cultura ciutadana. Dona tota mena de detalls de les gestions fetes i de l'assistència que aprop de la gerència d'aquest establiment bancari ha realitzat i que per cert han donat un resultat ben remarcable, podent afirmar que aquestes reformes culturals seran un fet immediat.

La mateixa presidència diu que ha fet gestions amb els veïns del carrer de Juli Garreta per a que cadescun procedeixi a l'arrencament respectiu de les voravies en virtut de les obres d'esfaltat que van a practicar-se en l'esmentat carrer, havent trovat a aquell veïns molt ben disposats a portar la seva col·laboració a l'obra d'embelliment de la via de referència.

PRECS I PREGUNTES

El senyor Carré fent-se ressó de queixes de pares d'escolars, fa present una sèria d'anomolies en virtut de les perllongades vacances de Primavera en les escoles. Fa retret de disposicions del Consell provincial d'ensenyament sobre el particular, ensems intereressa que se n'assabenti al senyor Governador per a cridar-li l'atenció amb respecte el particular.

Diu que sembla que hi han ele

ments que busquen el desprestigi del règim que el poble s'ha donat, i per aquesta raó prega a la presidència ho trameti a la primera autoritat de les comarques gironines.

El senyor Ponjoan, de la Junta local de primera ensenyança, assenyala el fet de que aquestes festes venen imposades des de d'alt, insistent el senyor Carré que's mantingui la guardaria de pàrvols i la Corporació hi està d'acord.

El mateix senyor Carré interessa l'adop d'uns sots immediats a la passera de l'extrem del carrer d'Ignasi Iglésies i s'acorda de conformitat amb unes aclaracions del senyor Figueres.

El senyor Ponjoan trova que haurien de desaparèixer els llums particulars que penjan dins els portics de l'Avinguda de la República, contestant-li l'Alcalde que va fer de terminades gestions, però com que aquella via a més d'ésser pública te una servitut particular, no es pot exigir tal com interessa el senyor Ponjoan, n'obstant te el convenciment que amb el nou enllumenat la desaparició dels llums d'aquells establiments serà un cas expontani dels mateixos.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Cine Mundial

DIUMENGE TARDA I NIT

Extraordinari Programa

CINAE PRESENTA ELS
MILLORS PROGRAMES
DE LA TEMPORADA.

Es venen dues pianoles

a molt bon preu.

Dirigir-se a: CONRAD SALA
i JOSEP CASTELLÓ.

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR

Avinguda de la República

LA BISBAL

Empresa IMPORTACIONS CINEMATOGRAFQUES

DISSABTE NIT. DIUMENGE TARDA I NIT

IMPORTANTISSIM I EXTRAORDINARI PROGRAMA SONOR

SENSACIONAL ESTRENA de la gran super-producció sonora M. G. M.
d'emocionant interès.

ARSENIO LUPIN

Primera pel·lícula interpretada pels célebres germans JHON i LIONEL BARRYMORE.

ESTRENA d'una divertida comèdia sonora titulada.

DE PARRANDA Creació de REGINALD DENNY
i LEILA HIAMS.